

Sygn. akt: I C 218/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2020 r. w G.

sprawy z powództwa **Wspólnoty Mieszkaniowej (...) ul. (...) w G.**

przeciwko **A. W. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. W. (1) na rzecz powódki Wspólnoty Mieszkaniowej (...) ul. (...) w G. kwotę 2.675,24 zł (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 24/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 283,04 zł od dnia 11.10.2014r. do dnia zapłaty,
- 462,16 zł od dnia 11.11.2014r. do dnia zapłaty,
- 418,75 zł od dnia 11.12.2014r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 13.01.2015r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 11.02.2015r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 11.03.2015r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 11.04.2015r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 12.05.2015r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 11.06.2015r. do dnia zapłaty,
- 98 zł od dnia 11.07.2015r. do dnia zapłaty,
- 202,46 zł od dnia 11.08.2015r. do dnia zapłaty,
- 202,46 zł od dnia 11.09.2015r. do dnia zapłaty,
- 420,55 zł od dnia 13.10.2015r. do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 751 zł (siedemset pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt: I C 218/16

UZASADNIENIE

Powódka Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości przy ul. (...) w G. wniosła pozew przeciwko A. W. (1) domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 2.675,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od wskazanych szczegółowo w pozwie kwot.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że pozwany jest od dnia 17 kwietnia 2014r. właścicielem nieruchomości lokalowej, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Jak wskazano, o wysokości zaliczek właściciele lokali byli informowani przez administratora. Na dzień wniesienia pozwu zaległość pozwanego wynosi 2.675,24 zł. W okresie objętym pozwem pozwany uiścił jedynie kwotę 2.000 zł w dniu 16 lipca 2015r. tytułem zaległości na fundusz eksploatacyjny. Na dochodzoną kwotę składają się kwoty poszczególnych miesięcznych opłat z uwzględnieniem korekt za wodę i centralne ogrzewanie. Pozwana wskazała w pozwie szczegółowy sposób rozliczenia przez nią kosztów mediów odnośnie lokalu pozwanego.

(pozew k. 2-5)

W dniu 26 listopada 2015r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 1486/15 Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty k. 26)

Pozwany wywiódł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o odrzucenie pozwu. Pozwany zakwestionował sposób reprezentacji powodowej wspólnoty mieszkaniowej, w tym umocowanie pełnomocnika powoda, członków zarządu wspólnoty, jak również administratora. Zdaniem pozwanego z chwilą rezygnacji członków zarządu pełnomocnictwo udzielone adwokatowi wygasło. Pozwany wskazał, że złożył wniosek do tut. Sądu o wyznaczenie zarządcy komisarycznego, lecz wniosek ten nie został jeszcze rozpatrzony. Pozwany wskazał także, że nie jest nic winien powodowej wspólnocie mieszkaniowej. Nadto, podniósł, że powódka odmówiła mu udostępnienia dokumentacji wspólnoty.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 41-43)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. W. (1) jest właścicielem stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...) w G., dla którego Sąd Rejonowy w Gdyni prowadzi księgę wieczystą nr (...). Prawo własności przedmiotowej nieruchomości pozwany nabył na podstawie umowy darowizny z dnia 17 kwietnia 2014r. zawartej przed notariuszem P. K. prowadzącym kancelarię notarialną w P. (rep. A 2137/2014).

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wydruk aktualnej treści księgi wieczystej nr (...) k. 10)

Na mocy uchwały nr 9/2010 w skład zarządu powodowej wspólnoty mieszkaniowej wchodził: K. N. (1), A. W. (2), H. C. i M. L.. Uchwała została podjęta większością 74,49 % udziałów.

Na mocy uchwały nr 9/2015 z dnia 10 października 2015r. właściciele lokali odwołali z funkcji członka zarządu K. N. (2), A. W. (2) i H. C.. Uchwała została podjęta większością 70,38 % udziałów.

Z kolei, uchwałą nr 12/2015 właściciele lokali odwołali z funkcji członka zarządu M. L.. Uchwała została podjęta większością 91,22 % udziałów.

Natomiast, na mocy uchwały nr 13/2015 z dnia 12 grudnia 2015r. właściciele lokali dokonali wyboru jednoosobowego zarządu w osobie M. M. (1). Uchwała została podjęta większością 91,22 % udziałów.

Uchwałą nr 5/2018 z dnia 28 marca 2018r. właściciele lokali wybrali do zarządu K. N. (1) i M. M. (1). Uchwała została podjęta większością 65,53 % udziałów.

(dowody: uchwała nr 9/2010 k. 9, uchwały nr 9/2015 k. 64, uchwała nr 12/2015 k. 65, uchwała nr 13/2015 k. 66, zawiadomienie k. 953)

Na mocy uchwały nr 2/2014 z dnia 8 marca 2014r. właściciele lokali przyjęli stawkę eksploatacyjną dla lokali mieszkalnych w wysokości 1,30 zł/m². Uchwała została podjęta większością 65,41 % udziałów.

Na mocy uchwały nr 3/2014 z dnia 8 marca 2014r. właściciele lokali przyjęli stawkę funduszu remontowego w wysokości 2,00 zł/m². Uchwała została podjęta większością 65,41 % udziałów.

(dowód: uchwała nr 2/2014 k. 1063, uchwała nr 3/2014 k. 1064, przesłuchanie M. M. (1) płyta CD k. 965)

Na mocy uchwały nr 2/2015 z dnia 28 lutego 2015r. właściciele lokali przyjęli stawkę eksploatacyjną dla lokali mieszkalnych w wysokości 1,30 zł/m². Uchwała została podjęta większością 71,4 % udziałów.

Na mocy uchwały nr 3/2015 z dnia 28 lutego 2015r. właściciele lokali przyjęli stawkę funduszu remontowego w wysokości 2,00 zł/m². Uchwała została podjęta większością 63,41 % udziałów.

(dowód: uchwała nr 2/2015 k. 1065, uchwała nr 3/2015 k. 1066, przesłuchanie M. M. (1) płyta CD k. 965)

W dniu 16 lipca 2015r. pozwany wpłacił na rzecz powoda kwotę 2.000 zł tytułem „eksploatacyjna zaległość opłata”.

(dowód: potwierdzenie wykonania przelewu bankowego k. 21)

Zadłużenie pozwanego z tytułu opłat eksploatacyjnych, kosztów zużycia mediów i opłat na fundusz remontowy za okres od października 2014r. do października 2015r. łącznie wynosi 2.675,24 zł. Na tę kwotę składają się następujące zaliczki:

- za miesiąc październik 2014r. w kwocie 283,04 zł;
- za miesiąc listopada 2014r. w kwocie 462,16 zł;
- za miesiąc grudzień 2014r. w kwocie 418,75 zł;
- za miesiąc styczeń 2015r. w kwocie 98 zł;
- za miesiąc luty 2015r. w kwocie 98 zł;
- za miesiąc marzec 2015r. w kwocie 98 zł;
- za miesiąc kwiecień 2015r. w kwocie 98 zł;
- za miesiąc maj 2015r. w kwocie 98 zł;
- za miesiąc czerwiec 2015r. w kwocie 98 zł;

- za miesiąc lipiec 2015r. w kwocie 98 zł;
- za miesiąc sierpień 2015r. w kwocie 202,46 zł;
- za miesiąc wrzesień 2015r. w kwocie 202,46 zł;
- za miesiąc październik 2015r. w kwocie 420,55 zł.

(dowód: zawiadomienia o wysokości zaliczek k. 11-1215-16, saldo zadłużenia na dzień 31 grudnia 2014r. k. 17, saldo zadłużenia na dzień 31 października 2015r. k. 18)

Zawiadomienia o wysokości opłat były wrzucane do skrzynek pocztowych.

(dowód: przesłuchanie M. M. (1) płyta CD k. 965)

Z tytułu rozliczenia wody za II półrocze 2014r. pozwany miał niedopłatę w kwocie 18,12 zł, za I półrocze 2015r. nadpłatę w kwocie 946,57 zł.

Z tytułu rozliczenia kosztów centralnego ogrzewania lokalu nr (...) za rok 2014 powstała nadpłata w kwocie 772,28 zł, przy czym w stosunku do okresu w jakim powód był właścicielem lokalu (8/12), powód na poczet jego zadłużenia zaliczył kwotę 516,78 zł.

(dowód: rozliczenie mediów k. 13-14)

Pismem z dnia 20 stycznia 2015r. powódka bezskutecznie wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni od otrzymania wezwania kwoty 4.276,56 zł tytułem zadłużenia w opłatach na fundusz remontowy oraz eksploatacyjny.

(dowód: wezwanie z dnia 20 stycznia 2015r. wraz z dowodem nadania k. 19-20)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, a także, dowodu z przesłuchania w charakterze strony powodowej członka zarządu wspólnoty mieszkaniowej M. M. (1).

Oceniając zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrywał się żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów powołanych w ustaleniach stanu faktycznego. Przede wszystkim należy za wiarygodne należało uznać załączone do akt niniejszej sprawy odpisy uchwał w przedmiocie powołania i odwołania członków zarządu powodowej wspólnoty mieszkaniowej, zatwierdzenia planu gospodarczego oraz ustalenia stawek opłat eksploatacyjnych oraz na fundusz remontowy. Zważyć należy, iż wskazane powyżej dokumenty zostały przedłożone w odpisach uwierzytelnionych przez profesjonalnego pełnomocnika powódki. Zgodnie zaś z treścią art. 129 § 3 kpc zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ma charakter dokumentu urzędowego. Zważyć należy, iż przedmiotowe uchwały zostały podjęte większością udziałów i nie zostały zaskarżone w trybie art. 25 ustawy o własności lokali, a tym samym nie zostały wyeliminowane z obrotu prawnego. Pozostałe dokumenty prywatne w postaci zawiadomień o wymiarze opłat, salda zadłużenia pozwanego czy też rozliczenia mediów również zostały poświadczone za zgodność przez zawodowego pełnomocnika powoda. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby odmówić wiary powyższym dokumentów dotyczącym wysokości zadłużenia, albowiem pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów np. w postaci potwierdzeń wpłaty, które mogłyby podważyć wiarygodność rozliczenia przedstawionego przez stronę powodową.

Za wiarygodne Sąd uznał także członka zarządu powodowej wspólnoty mieszkaniowej M. M. (1). W ocenie Sądu zeznania te były szczerze, spójne i logiczne, a także nie budzą żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia

życiowego. M. M. (1) przedstawiła m.in. zasady rozliczania kosztów zarządu nieruchomością wspólną przez powodową wspólnotę mieszkaniową, a także sposób reprezentacji powodowej wspólnoty mieszkaniowej na przestrzeni ostatnich kilku lat, zaś jej zeznania znajdują potwierdzenie w treści dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy.

Sąd oddalił natomiast wnioski dowodowe pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków J. P., J. C., L. R., W. S., a także innych osób niewymienionych z imienia i nazwiska, albowiem okoliczności na jakie mieli zeznawać ww. osoby nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 13-15 ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali (tekst jednolity Dz.U. z 2020 r. poz. 1910). W myśl art. 13 powołanej ustawy właściciel ponosi wydatki związane z utrzymaniem jego lokalu, jest obowiązany utrzymywać swój lokal w należyłym stanie, przestrzegać porządku domowego, uczestniczyć w kosztach zarządu związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, korzystać z niej w sposób nie utrudniający korzystania przez innych współwłaścicieli oraz współdziałać z nimi w ochronie wspólnego dobra. Zgodnie natomiast z art. 14 przywołanej ustawy na koszty zarządu nieruchomością wspólną składają się w szczególności:

- 1) wydatki na remonty i bieżącą konserwację,
- 2) opłaty za dostawę energii elektrycznej i ciepłej, gazu i wody, w części dotyczącej nieruchomości wspólnej, oraz opłaty za antenę zbiorczą i windę,
- 3) ubezpieczenia, podatki i inne opłaty publicznoprawne, chyba że są pokrywane bezpośrednio przez właścicieli poszczególnych lokali,
- 4) wydatki na utrzymanie porządku i czystości,
- 5) wynagrodzenie członków zarządu lub zarządcy.

Jak stanowi natomiast przepis art. 15 ww. ustawy o własności lokali na pokrycie kosztów zarządu właściciele lokali uiszczają zaliczki w formie bieżących opłat, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca.

Przechodząc do szczegółowych rozważań w pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów pozwanego dotyczących sposobu reprezentacji powoda oraz umocowania pełnomocnika. Pozwany w niniejszej sprawie podnosił m.in., że M. M. (1) została w sposób nieprawidłowy wybrana do zarządu wspólnoty mieszkaniowej. Zarzut ten jednak nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o własności lokali jeżeli liczba lokali wyodrębnionych i lokali niewyodrębnionych jest większa niż trzy, właściciele lokali są obowiązani podjąć uchwałę o wyborze jednoosobowego lub kilkuosobowego zarządu. Członkiem zarządu może być wyłącznie osoba fizyczna. Zważyć należy, iż strona powodowa przedstawiła ciąg uchwał dotyczących wyboru członków zarządu powodowej wspólnoty mieszkaniowej. W świetle przedłożonych dokumentów można jednoznacznie stwierdzić, że na mocy uchwały nr 13/2015 z dnia 12 grudnia 2015r. właściciele lokali dokonali wyboru jednoosobowego zarządu w osobie M. M. (1). Uchwała została podjęta większością 91,22 % udziałów. Z kolei, uchwałą nr 5/2018 z dnia 28 marca 2018r. właściciele lokali wybrali do zarządu K. N. (1) i M. M. (1). Uchwała została podjęta większością 65,53 % udziałów. Żadna z wymienionych uchwał nie została wyeliminowana z obrotu prawnego w trybie art. 25 ustawy o własności lokali. Nadto, wobec zarzutów pozwanego, należy wyjaśnić, że do zarządu mogą być, na zebraniu właścicieli, zgłoszone i następnie wybrane osoby fizyczne, zarówno spośród grona właścicieli lokali, jak i spoza ich grona (por. A. Doliwa, Komentarz do ustawy o własności lokali [w:] Prawo mieszkaniowe. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2021). W związku z powyższym nie ma żadnego znaczenia, że M. M. (1) nie jest właścicielem lokalu w ramach powodowej wspólnoty mieszkaniowej.

Bezzasadny okazał się również zarzut dotyczący wadliwego umocowania pełnomocnika. Zważyć należy, iż do pozwu zostało dołączone pełnomocnictwo udzielone adwokat M. M. (2) w dniu 23 września 2015r. przez dwóch członków zarządu powodowej wspólnoty mieszkaniowej K. N. (1) i M. L.. W dacie udzielenia pełnomocnictwa wymienione osoby

wchodziły w skład zarządu powodowej wspólnoty. W świetle przedstawionych dokumentów K. N. (1) został odwołany dopiero uchwałą nr 9/2015 z dnia 10 października 2015r., zaś M. L. uchwałą nr 12/2015 z grudnia 2015r., a więc w dacie późniejszej niż data udzielenia pełnomocnictwa. Wbrew temu, co podnosi pozwany, fakt odwołania wymienionych osób z zarządu wspólnoty nie oznacza wygaśnięcia pełnomocnictwa. Pełnomocnictwo zostało bowiem udzielone w imieniu podmiotu prawa cywilnego, jaką jest wspólnota mieszkaniowa, który nadal istnieje. Pełnomocnictwo nie zostało również odwołane ani też nie wygasło wskutek nadejścia terminu końcowego. Nadto, pełnomocnictwo zostało potwierdzone przez aktualny zarząd (k. 67), a więc bez wątpienia nie zachodzi podstawa do stwierdzenia nieważności postępowania.

Dalej, należy wskazać, że do wytoczenia powództwa przeciwko pozwanemu nie było potrzeby podejmowania uchwały przez właścicieli lokali. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie wystąpienie przez wspólnotę mieszkaniową z pozwem przeciwko członkowi tej wspólnoty o zapłatę sumy pieniężnej z tytułu obciążających takiego członka kosztów na rzecz wspólnoty, stanowi czynność zwykłego zarządu w rozumieniu art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokalu (t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2013r., III CZP 42/13, L.).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że nie posiada żadnego zadłużenia wobec powodowej wspólnoty mieszkaniowej. Zważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skoro pozwany wskazywał na brak zadłużenia, to stosownie do powołanego przepisu winien udowodnić, że wszelkie należności względem powoda zapłacił, bądź wygasły one wskutek innych zdarzeń prawnych. Tymczasem, w niniejszej sprawie pozwany nie przedłożył żadnych dowodów świadczących o tym, że nie posiada żadnego zadłużenia wobec powoda. Z zebranego materiału dowodowego wynika natomiast, że w ciągu okresu półtorarocznego od daty nabycia prawa własności dokonał tylko jednej wpłaty na poczet powoda w kwocie 2.000 zł, co w świetle przedłożonych przez powoda dokumentów jest kwotą niewystarczającą do pokrycia całego zadłużenia powstałego w okresie objętym żądaniem pozwu. W myśl przytoczonych powyżej przepisów ustawy o własności lokali nie budzi wątpliwości, że z prawem własności lokalu mieszkalnego skorelowany jest obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania tego lokalu, w tym kosztów zużycia mediów, a także kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej. Jest to obowiązek o charakterze bezwzględny. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie właściciel lokalu i współwłaściciel nieruchomości wspólnej musi uczestniczyć w kosztach związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, proporcjonalnie do udziału, jaki mu w tej nieruchomości przysługuje (por. wyrok SN z dnia 16 lutego 2001r., IV CKN 265/00, L.). W związku z powyższym uznać należało, że jako właściciel lokalu mieszkalnego pozwany co do zasady jest zobowiązany do ponoszenia kosztów będących przedmiotem żądania pozwu. Nadto, strona powodowa zdołała wykazać wysokość zadłużenia pozwanego. Na tę okoliczność przedłożono bowiem bogatą dokumentację obejmującą uchwały w przedmiocie ustalenia wysokości stawek opłaty eksploatacyjnej oraz opłaty na fundusz remontowy, które nie zostały zaskarżone w trybie art. 25 ustawy o własności lokali, a także zawiadomienia o wysokości zaliczek, rozliczenia mediów, a także dokumenty przedstawiające wysokość salda zadłużenia na dzień 31 października 2015r. Podkreślić należy, iż przedłożony przez stronę powodową materiał dowodowy był nader spójny. Przede wszystkim żadnych wątpliwości nie budziła wysokość poszczególnych opłat, wskazana w zawiadomieniach kierowanych do pozwanego. Zważyć bowiem należy, iż wskazane tam stawki opłat eksploatacyjnych odpowiadały wysokości stawek określonych w uchwałach wspólnoty mieszkaniowej. Strona powodowa wykazała również za pomocą dokumentów prywatnych sposób rozliczenia zużycia mediów i wpływ tych kosztów na wysokość zadłużenia pozwanego. Na podstawie przedłożonych dowodów można w sposób jednoznaczny ustalić w jakich okresach wystąpiła nadpłata, a w jakich niedopłata w rozliczeniu mediów. Podkreślić przy tym należy, iż pozwany poza sformułowaniem bardzo ogólnego zarzutu dotyczącego wysokości roszczenia, nie wskazał jakie konkretnie wyliczenia kwestionuje, nie wyjaśnił, czy kwestionuje sposób naliczania poszczególnych opłat czy też nieuwzględnienie dokonanych wpłat etc. Pozwany nie przedłożył również żadnych dowodów, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do prawidłowości rozliczenia przedstawionego przez stronę powodową.

Nadto, całkowicie gołosłowne pozostały twierdzenia pozwanego, iż nie był właściwie zawiadamiany o wysokości opłat. Jak wynika z zeznań M. M. (1) zawiadomienia każdorazowo były wrzucane do skrzynki pocztowej. Nadto, wobec treści

zeznań M. M. (1), a także braku dowodów przeciwnych, należało uznać, że nie wykazano, że powodowa wspólnota mieszkaniowa odmawiała pozwanemu dostępu do dokumentów związanych z rozliczeniem należności.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że zadłużenie pozwanego z tytułu opłat eksploatacyjnych, kosztów zużycia mediów i opłat na fundusz remontowy za okres od października 2014r. do października 2015r. rzeczywiście wynosi 2.675,24 zł i taką też kwotę zasądził – na mocy przepisów art. 13 i 14 ustawy o własności lokali – od pozwanego na rzecz powoda. Na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 15 ustawy o własności lokali od poszczególnych comiesięcznych zaliczek Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 11. każdego miesiąca do dnia zapłaty, przy uwzględnieniu dni wolnych od pracy oraz sobót.

Na mocy powołanych powyżej przepisów a contrario powództwo podlegało oddaleniu jedynie w nieznacznym zakresie co do odsetek. W odniesieniu do zaliczek za styczeń 2015r. i październik 2015r. dzień zapłaty tj. dzień 10 miesiąca przypadł w sobotę, toteż odsetki należą się dopiero od dnia 13 – tego danego miesiąca. Natomiast, w odniesieniu do zaliczki za maj 2015r. dzień zapłaty przypadł w niedzielę, toteż roszczenie stało się wymagalne dopiero z dniem 12 maja 2015r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc i uznając, że powódka uległa tylko w nieznacznym zakresie (co do odsetek), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego niniejszy spór pozwanego na rzecz powoda kwotę 751 zł, na którą składają się: opłata sądowa od pozwu (134 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w stawce minimalnej obliczona stosownie do § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obowiązującego w dniu wniesienia pozwu (600 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictw (17 zł).